

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/ DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR/KA PRÁCE: Michal Šik

NÁZEV PRÁCE: Mediální a historiografický portrét George Armstronga Custer

OBOR STUDIA: Moderní dějiny

AUTOR/KA POSUDKU: PhDr. Jaroslav Valkoun, Ph.D.

TYP POSUDKU: POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE / Oponenta práce

1.) HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1-4

STANOVENÍ A VYMEZENÍ CÍLE TEXTU A VÝZKUMNÉHO ÚKOLU	2
STRUKTURA TEXTU (VYMEZENÍ A ŘAZENÍ JEDNOTLIVÝCH KAPITOL)	2
METODOLOGICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	1-2
FAKTOGRAFICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	1
RELEVANTNOST TÉMATU VZHLEDEM K SOUČASNÉMU STAVU BĚDÁNÍ	1
SPRÁVNOST A ÚROVEŇ UŽITÍ ODBORNÉ TERMINOLOGIE	1-2
CELKOVÁ ÚROVEŇ TEXTU PO OBSAHOVÉ STRÁŇCE	1-2
VHODNOST PŘÍLOH (VYPLŇUJTE POUZE TEHDY, POKUD PRÁCE OBSAHUJE PŘÍLOHY)	1

2.) HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1-4

SCHOPNOST SHROMÁŽDIT A VYUŽÍT RELEVANTNÍ PRAMENY A ZDROJE INFORMACÍ	1-2
ÚROVEŇ POZNÁMKOVÉHO APARÁTU	1-2

STYLICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	1-2
GRAMATICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	1
CELKOVÁ FORMÁLNÍ ÚROVEŇ TEXTU	1-2

3.) CELKOVÉ HODNOCENÍ PRÁCE: STRUČNÝ KOMENTÁŘ (POVINNÝ, ALESPŮŇ 600 ZNAKŮ):

Předložená diplomová práce si klade za cíl zanalyzovat mediální a historiografický portrét George Armstronga Custer, který je primárně evropskému prostředí znám v kontextu bitvy u Little Bighornu, kde zahynul. V českém prostředí se nejedná o téma vysloveně inovativní, nicméně z hlediska záběru, který dlouhodobě odpovídá zájmu autora o problematiku generála Custer, bitvy u Little Bighornu a Spojených států té doby, lze říci, že se jedná o pozoruhodnou studii.

Práce je rozdělena do deseti kapitol, které postupně analyzují mediální a historiografický portrét George Armstronga Custer. Důvod, proč autor práce zvolil tuto podobu struktury, není z Úvodu zcela zřejmý, neboť nástin obsahu jednotlivých kapitol je příliš strohý na úrovni dvou tří řádek, což s ohledem na strukturu práce nepovažuji za odpovídající rozsah. Další nedostatek spatřuji v tom, že práce nesplňuje formální náležitosti KHV – absence číslování Úvodu.

Zastávím se podrobněji u této pasáže, kterou můžeme nalézt v Úvodu práce (s. 4): „Autorův pohled je proto logicky nejvíce upřen na nejvýznamnější práce formující Custerův posmrtný obraz, jimž je věnována důkladnější pozornost. Jde mimo jiné především o díla Fredericka Whittakera, Elizabeth Custerové, Frederica Van de Watera, Jaye Monaghana, Stephena Ambroseho, Evana Connella, Roberta Utleyho, Louise Barnettové a T. J. Stilese. Selektivní výběr prací s sebou pochopitelně přináší řadu rizik – od neúplnosti indukce po nesprávné, až chybné využití komparace. Zda se autorovi podařilo do analýzy zahrnout vypovídající skladbu zásadních a nejvýznamnějších děl, nechává na posouzení čtenáři.“ Čtenář se jednak nedozví z hlavního textu nebo z poznámkového aparátu o jaká díla autorů se jedná, což by se stát v Úvodu nemělo, jednak autor práce připouští své nedostatky v heuristice, resp. váhání či nejistotu, zda postupoval správně, tj. že díla vybral selektivně a ponechává na posouzení čtenáři, zda se mu podařilo do analýzy zahrnout ta nejpodstatnější. Plně rozumím faktu, že z 8500 děl různého charakteru, závažnosti a rozsahu ke generálovi Custerovi nelze objektivně prostudovat vše v rozsahu diplomové práce, ale autor musí mít zcela jasno, že jeho výběr je odpovídající a zástupný podle jím předem určeného klíče, tj. „jejich vlivu, věhlasu a citovanosti v následné literatuře“, byť tento „klíč“ je značně subjektivní.

Význam studentských kvalifikačních prací tkví v tom, že se zaměřují nezřídka na významná či zásadní témata a že svým rozsahem z mezinárodního prostředí přináší do české historiografie vhodné oživení a obohacení zejména vlastní analýzou kombinující zahraniční a české zdroje, případně metodologické přístupy atd. Je tak dosti zarážející, že autor práce na tento aspekt přínosu diplomové práce zcela rezignoval, resp. analyzuje „výhradně publikace amerických autorů, přestože by bylo posléze nepochybně přínosné komparovat zjištěné výsledky s přístupem české historiografie, zejména pak se třemi publikacemi českého historika Josefa Opatrného Konec syna jitřní hvězdy. Poslední bitva generála Custer u Little Bighornu (1994), Kde leží indiánská zem. Konec bojů na Velkých pláních (1998) a Velká siouxska válka (2005). Protože je předkládaná práce primárně historiografickou studií, ne studií kulturní, byly sociokulturní determinanty analyzovány pouze okrajově.“ Kromě této zmínky a jedné poznámky tedy hlubší analýzu zdrojů české proveniencí v Úvodu nenalezneme. Pokud tedy „sociokulturní determinanty“ byly analyzovány okrajově a má to být primárně historiografické dílo, tak mi zde chybí vymezení odpovídajícího prostoru pro „mediální“ rozměr.

Práce nemá překvapivě průběžné číslování poznámek pod čarou v rámci poznámkového aparátu (pro každou kapitolu to začíná od čísla 1), což příliš nepomáhá přehlednosti. V poznámkovém aparátu napříč prací se objevují různé drobné nedostatky či překlepy [kupříkladu s. 15 v rovině psaní řadových číslovek v angličtině („Volume I., II., III., IV., New York 1884– 1888“) či chybné užívání středníku v kombinaci s tečkou], slovní a terminologické neobratnosti (p. p. č. 65, sama indiánská vesnice se sotva může „zastavit“, s. 32 „robustní dílo o

takřka 700 stranách, s. 42 „neustále udržovala v kurzu ‚idealizovanou verzi osobnosti svého manžela‘“ nebo s. 43 „svůj debut vydáním práce“, v češtině se používá v literární rovině termín prvotina aj.), resp. hovorové obraty (s. 51 „Radost Elizabeth poněkud zhořkla“ atd.). Taktéž je vhodné pro cizí výrazy jako „kompanie“ (s. 81) či „regiment“ (s. 51) používat české ekvivalenty. Lze najít i chybné přepisy jmen (není Juana de Austria, ale Juana d’Austria). Autor opakovaně chybí při užívání „Tamtéž“ s. 61–64, 81–84, 95–97 aj.

Předložená diplomová práce splňuje nároky kladené na tento typ studentské kvalifikační práce a je tematicky i obsahově velmi zajímavá. Nelze opomenout vyzdvihnout skutečnost, že autor prostudoval řadu zdrojů, nicméně nejsem zcela přesvědčen s ohledem na výše napsané, že ji lze ještě stále hodnotit stupněm výborně. Práce má evidentní nedostatky, byť se nedomnívám, že jsou fatální či neprominutelné. Z pohledu oponenta práce se jedná o text hraniční mezi stupněm výborně a velmi dobře. S ohledem na fakt, že se v ní nezřídka objevují nemalé popisné pasáže (s. 61-64 srv. s. 64–65, resp. 95-97 aj.), vycházející z jednoho zdroje a postrádající v odpovídajícím rozsahu analytickou část (poměr popisné a analytické části by měl být v ideálním případě obrácený), jež by měla reflektovat v dané problematice kritický přístup, což by dle mého názoru v diplomové práci již být nemělo v takové míře, kloním se k závěru, že práci je vhodné hodnotit stupněm velmi dobře.

PRÁCI K OBHAJOBĚ: DOPORUČUJI / ~~NEDOPORUČUJI~~

NAVRHUJI HODNOCENÍ (SLOVY): velmi dobře

K DISKUZÍ BĚHEM OBHAJOBY DOPORUČUJI TATO TÉMATA (ALESPOŇ 2):

Jaký je podle Vás dnešní skutečný a pravý obraz generála Custerova?

Co Vás vedlo k volbě tématu práce?

DATUM: 19. května 2023

PODPIS:

